

år. Både landbrugets og industriens produktion har været stigende, og samtidig med den voksende produktion har store og stærkt valutakrævende investeringer fundet sted i næsten alle dele af erhvervslivet ved anskaffelse af maskiner og transportmidler, udvidelse af bygninger og for landbrugets vedkommende især i form af udvidelse af besætningerne. Den største stigning i industriproduktionen ligger i fremstillingen af maskiner og andre produktionsmidler, som er den del af produktionen, der i videst omfang går til eksport. Derimod har fremstillingen af forbrugsvarer kun haft en mindre fremgang, hvilket hænger sammen med tilbagegangen for tekstil- og beklædningsindustrien.

Den høje beskæftigelse og voksende produktion har været ledsaget af en vækst i eksporten. Dette gælder ikke alene udførslen af landbrugsvarer og af fisk, men i særlig grad for industrielle produkter. Den tendens til stagnation eller direkte tilbagegang, der i 1952 og 1953 gjorde sig gældende for salget af danske industrivarer i udlandet, er således ophørt og afløst af fornyet fremgang. De økonomiske foranstaltninger, der nylig er truffet, tilsigter at fremme erhvervenes og ikke mindst industriens eksportevne og forøge landets muligheder for at udnytte de gunstige afsætningsforhold, der fortsat måtte gøre sig gældende både på de europæiske og de oversøiske markeder. Søfartens indtægter har det sidste år vist tendens til tilbagegang, men er nu atter stigende.

Den handelspolitiske udvikling har ikke på alle områder været tilfredsstillende i det forløbne år. Den uforandrede baconpris og den reducerede smørpris ved eksport til det engelske marked opfyldte ikke vore forhåbninger. Heller ikke for Vesttysklands vedkommende er de forventninger, man måtte nære om en friere import af fødevarer, blevet opfyldt.

Der skete gennem vinteren 1953—54 en betydelig forøgelse af den dansk-sovjetiske handel, navnlig gennem udvidelse af landbrugseksporten, og der er indgået ikke ubetydelige kontrakter om danske skibsliverancer til Sovjetunionen. Regeringen beklager, at denne vækst i handelen ikke har kunnet forøges yderligere gennem afslutningen af en ny handelsaftale.

Den stigende økonomiske aktivitet har særlig i det sidste halve år ført til en stærkere stigning i importen end i eksporten, og dette i forbindelse med andre forhold har svækket vor valutastilling.

Imod denne udvikling foretog regeringen sit første indgreb i april måned, bl. a. ved en reduktion i de offentlige anlægsudgifter og ved en begrænsning af bilimporten. I juni måned blev diskontoen forhøjet, og den 7. juli blev der truffet yderligere forholdsregler, der medførte betydelige nedsættelser i statsudgifterne.

Endelig fulgte folketingets indkaldelse i september, som resulterede i gennemførelsen af en række økonomiske foranstaltninger med henblik på at dæmpe bygge- og anlægsvirksomheden og øge overskuddet på statsbudgettet for derigennem at bremse det indenlandske forbrug. Herved vil der skabes forudsætninger for at øge eksporten, og importen vil dæmpes.

De således gennemførte besparelser på statens budget og de vedtagne skatteforhøjelser vil øge overskuddet for indeværende finansår til ca. 250 mill. kr. og muliggøre et større overskud i det kommende finansår.

De trufne foranstaltninger svarer ikke til, hvad regeringen havde ønsket. Overskuddet på statens budget burde være forøget med et større beløb, særlig for indeværende år. De love og administrative beslutninger, der nu føres ud i livet, er imidlertid